

הזכוב המתקתק

על השעון של שמעון פרס (האדון אינו ג'נטלמן... העולם הזה 4.2.87). התאכזבתי מכך שאחד אנכרי עסק בהתפלס פתייתו (שהנדון וכיוצא בזה) בנושא מתנת השעון שקיבל שימעה פרס מדויד בלס. במקום לעסוק בנושאים רציניים יותר, העומדים בחשיבות רבה יותר, הצטרף אנכרי לעדת המשמצים העושים מזכוב פיל. תומר זרחין, קיראון

הדסרון של הכידון

על המצב בשטחים הכבושים. לנוכח מה שמרחשו עכשיו בשטחים הכבד שים, מן הראוי לזכור מה שאמר פעם דויד לורד ג'ורג', מי שהיה ראש-ממשלת בריטניה במליל חמת-העולם הראשונה, עת גאה אצל היהודים המאבק לשיחוד מן הכיבוש הבריטי: "אפשר לכבש ארץ עם כידונים, אבל אי אפשר לשבת על כידונים". יעקב דובניצקי, ירושלים

האשה מן הכפר הקטן

על אסתר לויט, האשה ממטולה (הדודה של החיילים). העולם הזה 18.2.87. את סיפור חייה של אסתר לויט פתח העולם הזה במילים של דויד שמעוני (הכפר הוא קטן / בתים שורותיים). מן הראוי היה לסיים אותו בשורה איפה הן הנשים הזה? ובמיקרה שלה, נהגה מדינת-ישראל בסדר. היא העניקה לה, בשנת 1975, את פרס ישראל על אורח חייה ותרומתה לתורה. שלמה כהנא, תל-אביב

קצת רצון טוב

עוד על היחס לכלבים (גם כלבים רוצים לחיות!). העולם הזה 11.2.87 (ואילך). אני אישית לוחמת למען זכויות האדם, וכותו לחיות אותם בכבוד. ואם כי אינני חובבת חיות מטיבעי (אבל אין לי דבר נגדן), רותקת לסיפורה של פוגי, שנגע לליבי לא פחות מסיפורם של ילדים בעולם השלישי או במדינות טוטליטארי ריות. סוזי אילר-שטרואוס, חיפה

בעיית הכלבים, והחיות העוזבות בכלל, היא בעיה רצינית, ואם לאזור תל-אביב יש השרון לעזרה, הרי יש מקומות בהם אין מלכו צער בעלי-חיים דבר, ובאלה המצב חמור ביותר. עם קצת רצון טוב, יוכלו החיות האלה לנשום לרווחה. אם רופאים וטרינאריים היו מתנדבים, בתום לימודיהם, לשרות ציבורי, לטפל בחיות אלה במשך חצי-שנה-שנה, החיות היו מטופלות. ואם נתונות-ידועה היו נערכות, היה גם אפשר למצוא בית חם לחיות. מיכל אולר, רחובות

סיפור מרגש ואנושי. בטוחני, שרוב חובבי החיות, כמוני, אינם מודעים לעובדה שבצער בעלי-חיים, במקומות שונים בארץ, משמידים חיות ללא רחם.

זה מרגיז במיוחד נוכח התרומות שתורמו, ידידי ואני, כשנסתרת התרומות היתה לאפשר לכלבים אומללים אלה חיים יותר טובים ומציאות בתים מאמצים, ולא השמדה. רליה המאירי, תל-אביב

יום הבליישי"ן

על ציפיה שבועית של קורא העולם הזה. אני, מארץ הנגב, מצפה וממתין ליום רביעי, יום הפעת העולם הזה, ויש סמליות בכך שמכל ימי השבוע העולם הזה מופיע דווקא ביום רביעי, היחיד מימות השבוע שאין בו האות שין. שרשן זור, באר-שבע

האות שין היתה האות המזהה של רשימת העולם הזה כוח חדש במירוצה לכנסת. במיסרתה נבחר אורי אבנרי לרא שונה לכנסת.

השכלה ניאורפית

על הקרבות הימיים הגדולים (בי"ן טחון). העולם הזה 11.2.87 (ואילך). יפה מאוד שהעולם הזה טרח ופרט לקורא (המשך בעמוד 4)

כתבת השער הקירמי:

לאן נעלם הנסך?

אורי אבנרי חקר את הזווית הישראלית של הפרשה האיראנית: הייתכן שהעזרה לקונטרס לא היתה אלא תירוץ להעלמת מיליוני דולארים? כיצד הצליח צעיר תל-אביבי לנהל מדיניות בינלאומית עצמאית? מדעו שוכן המתווך האיראני בבית הלבן בסביון? האם פרס ידע מה עושה עמירם ניר בשמו ומתי נודע לכולם שניר התחיל פיתאום לדווח לרביין?

כתבת השער האחורי:

אהבות אסורות בכלא הנשים

הסוהרות בכלא נווה תירצה החליטו להפי ריד בין אסירות אוהבות. האסירה גלית מיי רחי (בתצלום). בת ה-22, שאת רוב שנותיה בילתה מאחורי הסורגים. מס' 40 פרת לראשונה את כל האמת על המתרחש בכלא הנשים.

המישטרה חוקרת את צה"ל

המישטרה שכרה בלשים פרטיים, שתפקידם לברר פרטים על שכרם של אנשי הקבע בצה"ל — כדי לרעת מה לדרוש, במיסגרת השוואת השכר בין עובדי שתי המערכות.

דף חדש שקספיד שהתרוקן

הבעיה שעמדה לפני בימאי ההצגה: איך מקרבים מחזה שקספירי שהזמן רוקן אותו מכל תוכן לקהל מודרני? עדנה אלוני מתארת את הפיתרון. עתל ברוידא על מוסיאון גרמני עם טראסות ישראליות, וצפרון לוטס משיבה ל-תוקפת שחרור: גם את לא נת-מנית כדוברת מטעם התנועה לשחרור המשוררת העבריה.

עליזים בחורף

כרמלה מרנר (בתצלום). בתו של הבימאי יוגין מרנר. היא נסיכה קולנועית ג'ייסון, בנו של שון קוגני, משחק עם החתול במגנים אילנה אביטל קיבלה ברבור מחרסינה, מלא בשוקולדים הכל על המסיבות העליונות בערב חורפי.

דמיאניוק

הבן ב"ד ושם"

בנו בן ה-21 של ג'ון דמיאניוק, הלך ליד ושם. לראות במו עיניו את הזוועות שעליהן מדברים במישפט: טרבלניקה, אושוויץ, מישרפות. הוא מכריז: "אבא לא אשם. כמה חבל שהוא לא יכול לבוא לסיור כאן!"

ומה אם יזוכה?

אין זה מישפט רגיל. ההליכים בו אינם זהים לכל מישפט פלילי וגם צורת החקירה היתה יוצאת דופן. אם יצליחו הסניגורים לזכות את דמיאניוק, מתחמת הספק שיטילו בלב השופט טים בכשרות מיסדרי זיהוי התי-מנות — מה יעשו או עם האיש?

הקרוב על השגרירות

אחד היה חלש אופי, שני הפך לראש-משלה, שלישי היה חנפן ורביעי מונה כשר-הביטחון — כולם היו שגרירים בווינגטון. כעת רוצה ג'ו יעקובי להצטרף לחבורה — למה זה כדאי לו?

חתונה בבית המוזר

בעל הבית המוזר ביותר בתל-אביב עומד להתחתן עם הצעירה שציירה את חזיתו. בדירתו בזווה, בחדר הנוחיות, הריצה מכוסה נוצות.

רחל המרחלת מזווחת:

27 הנעליים המיוממות של המארגנת אילנה מרגלית • סנינה רוזנבלום (בתצלום) שכחה את נהג האוטובוס • מדוע כועסת שרונה על אבא אייבי נתן? • סוחר-הבשר מחפש אצל נשים רק סקס — אנבל טמיר • שלחה אותו לחפש אצל אחרות • מתי עופרה שורר תתחתן?

בלי פפריקה

הקולנוע ההונגרי עדיין מעניין, אך הרבה פחות מעיור משהיה בשנים קודמות. לאן נעלמה הגאונות, הפפריקה ואומץ-הלב הפוליטי?

הלוויה בקיבוץ

הלוויה שכולה שיאים: המנוח היה חבר-מפ"ם הזקן ביותר, האוטובוסים יצאו בדיוק הנמרץ ביותר, למלווים הוגשו משקאות חמים וקרים בנדיבות הרבה ביותר והמכובדים הרבים נימנמו באופן גלוי ביותר.

הישיבות נפלו בכחו

יותר מ-500 ישיבות הפקידו את פודותיהן הבכסיים הבמסוים ביותר בידי מישהיה אחת של מיליארדרים תמורת הבטחת-שווא לתרומות. מי אז הן לא ראו פרוטה. האם יגיעו הסדרות למסדה-הכנסה?

אוטומטים בכנסת

מיסמך מדהים, המוכיח כי חברי-הכנסת הם העובדים המיותרים ביותר בישראל. יור הקואליציה קובע ל-100 ח"כים כיצד להצביע. אולי היה חסכוני יותר שהוא ירשום את הוראתו בפרוטוקול. מבלי להטריח את כל הנבחרים?

"הלוואי שתטבעו!"

אייבי נתן היה שמח אילו טבעה ספינתו — כך לסחות היה מקבל דמי-ביטוח. בינתיים הוא מנסה לעגן בחוף תל-אביב. העובדים מתלוננים עליו כי הוא שתלטן, כעסן וצעקן.

המדורים הקבועים:

- מיכתבים - איפה זה קרונגתפי?
- איגרת העורך - שני מיכתבים
- תשקיף - בגין מארח ילדות
- במדניה - קווים אדומים
- יומן אישי - הלב של מאיר יערי
- אנשים - רחל וכוכי
- מה הם אומרים - על עברות
- צווארון לבן

- זה זגם זה - פטנט מפלסטיק
- לילות ישראל - הפיאה והגור
- תשבץ
- דף חדש - ראשנף חוזר
- רחל מרחלת - על כל העולם
- הורוסקופ - דגים מדברים
- שידור - ריתוק לבסיס
- חור ברשת - הוותיקים לבית-מישפט